

Féregűzés

Mikor a JRD megalakult, Jakab Zsigaének a lónak, valami csudára megütte itt a csipőjét, mert a pondró mindig tele vót, egész nyáron. Nem tudták semmivel se begyógyítani. Hát én aztán mondom Erzsinek: – Te! Hát mér’ nem hajtol bodzát – mondom –, osztán három-négy nap alatt rendbe’ van a lú!

– Hát hogy kell, mint kell?

Hát én oszt magyarázom neki, hogy hogy kell. Talán ismerik a főgyi bodzát?

[Azt ismerjük.]

No! Kimegyen hajnalba’ az ember napfeljötte előtt, aztán lehajtja, oszt azt mondja neki, hogy: „Te bodza, én addig tígedet innen fel nem eresztlek, míg az én lovamnak, ennek a nevűnek, ki nem hullik a pondró!” Má’ hónap, hónapután má’ egy szem pondró se lesz benne, má’ úgy fog nőnyi össze [a seb].

Hát jön nekem dicsekedve:

– Jaj, jaj – aszongya –, vóna egy kis pályinkám, hát adnék neked! – aszongya. – Nézd csak meg – aszongya – milyen szépen mán gyógyúl be a lónak a seb!